

[Ib Thyregod.]

hensyn, der brydes, nemlig på den ene side uddannelsessynspunktet og på den anden side ønsket om liberalisering. Det kan ikke være således, at man stiller krav om en vis uddannelse inden for et område og samtidig siger, at alle, der har den uddannelse, og alle, der ikke har den uddannelse, stilles helt på lige fod. Det må være naturligt — sådan som det netop er tilfældet for revisorerne, hvorom der jo er enighed — at f. eks. eksamen som statsautoriseret revisor giver eneret inden for et begrænset område. Det er akkurat det samme, der gør sig gældende med skibsmæglerne. De skal for at opnå autorisation have en vis praktisk uddannelse inden for erhvervet, eksamen efter handelsministeriets nærmere bestemmelse og i øvrigt opfylde en række forpligtelser, der findes i en bekendtgørelse herom.

Det er igen dette, at man sikrer befolkningen den bedst mulige bistand, som for os er det afgørende, og jeg kan nævne, at vi i udvalget har lagt megen vægt på, at der ud over henvendelserne fra dette erhverv, som på ingen måde kan betegnes som en pressionsgruppe, har været henvendelser både fra Rederiforeningen for mindre Skibe og fra Provinshandelskammeret, som har støttet disse synspunkter. Det er ud fra dette synspunkt, vi går ind for de ændringsforslag, der foreligger.

Må jeg endvidere sige, at det jo fremgår af bemærkningerne til mæglerudvalgets eget forslag i kommissionsbetænkningen, at det i praksis er antaget, at det ikke strider mod de statsautoriserede skibsmægleres eneret, når klareringsdokumenterne underskrives af rederen eller skibsføreren og bistand til klareringen således ydes af andre end statsautoriserede skibsmæglerne, f. eks. af skibsagenter. Denne praksis mener jeg er opretholdt, og det ligger også i betænkningens udtalelse om den hidtidige eneklareringsret; men vi er altså villige til at klargøre dette, så på det punkt kan der i hvert fald ikke være grund til nogen strid.

Antonsen: Må jeg først takke handelsministeren for de velvillige bemærkninger med hensyn til lovens fremtidige administration og dernæst ganske kort til hr. Ib Thyregod sige, at der jo ikke helt kan

paralleliseres med loven om statsautoriserede revisorer og andre områder, hvor man som forudsætning for at give adgang til visse arbejdsområder kræver en eksamen. Det er nødvendigt, for at en mand kan begynde at optræde som tandlæge, at han har en eksamen, og der er også en række områder, hvor man i lovgivningen kræver, at man har eksamen som statsautoriseret revisor som betingelse for at kunne løse visse opgaver. Men i denne sag stopper man jo ikke ved eksamen. Der er mange, der har eksamen som mæglere, som ud fra helt andre kriterier ikke kan få autorisation bl. a. måske på grund af, at der i forvejen er én på stedet. Og det, der ikke er liberalt, er jo netop, at man ikke vil give dem, der har eksamen, autorisation, så at vi derigennem kunne få en bedre konkurrence, hvad vi ellers har bestræbt os for gennem hele den lovgivning, som er resultatet af næringslovskommissionens betænkning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om statsautoriserede revisorer.

Lovforslagets §§ 1-24 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om skibsmæglerne og vare-mæglere.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges med 97 stemmer imod 4.

§ 1, således ændret, og §§ 2-4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 102 stemmer imod 4.

§ 5, således ændret, og §§ 6-10
vedtoges uden afstemning.